

MURAKÖZ

Előfizetési árak:

Égész évre 4 frt
Fél évre 2 frt
Negyed évre 1 frt
Egyes esám 10 kr.

Hirdetéseik még elfogadhatók:
Budapest: Goldberger A. V. és
Eckstein B. hird. irod. Bécsben:
Schalek H., Dukos M., Oppelk A.,
Daube G. L. és társai és Herndl.
Brtmben: Stern M.

Nyitáért petitióra 10 kr.

MAGYAR és HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMBRETTÉRJESZTŐ és SZÉPIRODALMI HETILAP.
Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A »Muraközi tisztii önégyelőző szövetezet«, a »Csáktornyai takarékpénztár«, a »Muraközi takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

Szerkesztővel értekezni lehet minden nap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischer Fülöp könyvkereskedése.
Ide küldendő az előfizetési díjak nyitáért és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

Az urhatnomság illusztrálva.

Hazánk egyik legnagyobb gyáripari telepén szükség volt egy kazánkovácsra. A telep igazgatósága szokott módon közhírré tette, hogy a kazánkovács darabszám után való díjazás és napi két forint bér mellett fővételre kerestetik.

Az első héten nem jelent meg senki és égető szükség lévén ilyen munkásra. az igazgatóság a napibért három frtra hirdette. Nem akadt munkás, de nem akadt napi 4 forint mellett sem.

E gyártelep tisztikarának egyik tagja ekkor egy tréfás ötletet inszenzirozott. — Ugyanis a jelzett hirdetés mellé egy másikat publikált, mely szerint »napidíjaz ke-restetik a gyártelepre 70 kr. napidíj mellett. Műgyetemet végzett egyének előnyben részesülnek.

S mi volt az eredmény? Az, hogy három nap alatt 70, mond hetven pályázó jelentkezett, közülük sokan műgyetemet végeztek. A négy forint napikeresetre hirtellett kazánkovács állásra pedig — nem jelentkezett senki.

Nagyon időszerűnek találjuk közölni ezen tényt, midőn feat és lent vérmes reményekkel kísérik az ipariskolák szaporodását.

Nem az értelmi szférában látjuk mi a magyar társadalom betegségének jeleit, hanem az erkölcsi világ körében.

A mi társadalmunknak a munkát kell tisztelnie és becsülnie. Hogy egész tisztán beszéljünk, a kézmű ipar munkája iránt kell emelkednie a tiszteletnek. Ezen nagy erkölcsi tényezőt nem adhatjuk meg az iskolázás által, ehhez nevelés kell, már pedig a modern iskolázás lehet talán az értelmi fejlesztés műhelye, de bizonyára nem fogja azt senki a nevelés csemejei kertjének nevezhetni.

Nevelés — annak legteljesebb fogalmában — az erkölcsi individualitásnak felkeltésében, ápolásában és fejlesztésében áll. Az nem értelmi működés, nem is az értelemre hat első sorban, hanem az érületre, azon belső világra, melyet kedély, szív nevezetbe foglalva ismerünk. Lehet valaki az értelmi fejlettség igen magas fokán, a nélkül, hogy egénisége birna azon színvonallal. midőn a jellem disznevével illethetjük, a nélkül t. i. hogy birna az erkölcsi akaraterő azon tartalmával, mely nemcsak a hasznót, az érzéki jót, hanem bár áldozat árán is az igazságot és jót egész eszménye teljében akarja. Első helyen társadalmunknak nem annyira tanult, mint jellemes emberekre van szüksége, kik az élet feladataival tisztában vannak, kik nem diplomatikus kvalifikációra, hanem erkölcsi akarat és tetterejükre alaptják existenciájukat, kik ebben

keresik támaszukat, kiknek eszménye nem a siker minden áron, hanem kötelesség teljesítés minden körülmények között.

Ki tagadná, hogy a mi társadalmunk ilyen emberekben szegény. Azon rövid két évtized alatt, hogy sorsunk urává lettünk, nyakra-főre iskolázásra adtuk magunkat. Egész tömegét az intelligens proletariatusnak természetítettük, mely tömegekben az értelmi fejlettség minden igényei meg vannak állam és társadalom irányában, a nélkül, hogy meglenne az élet konkrét feladatainak és követelményeinek tudata és az ebből folyó szigorú kötelességérzet magunk irányában.

Röviden fejezve ki a végeredményt: tömegeket neveltünk, melyek minden tagja »ur« akar lenni.

Tartunk tőle, hogy így leszünk a legjobban kultivált iparos szakoktatással is. — Majd nevelünk gyárvezetőket és nem lesznek gyáraink, melyekben őket elhelyezzük s kapunk belőlük — szocialdemokrata fantasztaákat, mert a modern iskolázás nem pótolhatja a nevelés hiányát, ahhoz egészen más légkör kell, a milyen a mi iskoláinkban van. Az erkölcsi embert nem a tudás adja, kolta meg, hanem a szív és érzelmi világ fegyelmzése eszményi czélok felé. — Ezt apáink is tudták és iskolaikban el is érték. Kövessük őket, ha társadalmunk jövőjét megóvni és biztosítani akarjuk.

Visszatérünk oda, a honnan kiindultunk.

A „Muraköz“ társasága.

Csipke Felix, a szinikritikus.

Irtá: Fehér Dezső.

Megtalálja ezen leleplezés magyarozatát a szives olvasó két sajtóságos körülményben. Az egyik ezek közül az, hogy minden este a görömbölyi „Kék tinó“ című vendéglőben vacsoráltam, a másik az, hogy már kora ifjuságom óta rendszeresen kapom a „Görömbölyi József“ című jelen szerkesztett helyi lapunk tiszteletpédányát és annak én egyik legszorgalmasabb és legpedánsabb olvasója vagyok.

A „Görömbölyi József“ különösen művészi körökben örvend nagy renomének. Csipke Felix nagy tudással, éles szemmel vezeti abban a szinikritikai rovatot és épen ezért nyerte el a „Görömbölyi Saroc“ nevezetet.

Nagyszerű kritikai vénája van Csipke Felixnek, valóságos csoda kritikus, a ki egyszer lát egy tehetséget a világot jelentő deszkákon és azonnal megjósolja az illető színész jövőjét, karrierjét. E tekintetben csalhatatlan, akárcsak a római pápa.

Igy pár évvel ezelőtt megjósolta Dörgő Balambér hőszereleméről, hogy káprázató talantumának kiesiny lesz idővel Magyarország és jóslata csakugyan beteljesedett, mert pár év múlva a nagytehetségű hőszerelemes csakugyan Amerikába jutott néhány váltó meghamisításának turcsa okáért. Az egykori görömbölyi naivaról, Piszte Aman-daról megjósolta, hogy fenomenális egéniségével nem sokáig marad a vidéken és a szinmű-

vésző csakugyan fölkerült Budapestre, a hol most egy dohánytőzsdében trafikóslány.

Ime ez Csipke Felix, a kit mindezen érdemei dacára is kénytelen vagyok esuttal leleplezni, mert a mit az elmúlt szezonban a görömbölyi szinársulat csalogányával, a búbájos Lenge Vióia kisasszonyal véghezvit. lapunk kritikái hasábjain. abban már igazán nem volt egy szemernyi konzekvencia sem és szerény véleményem szerint a szinikritikus talán csak megsem valami barométer léle lény, a ki az idők szeszélyes járasa szerint változathatja véleményét.

En bizony leleplezem a mi Sarceynket könyörtelenül.

Az arenában a „Czigánybárót“ játszótták és előadás után lelkendezve került Csipke Felix a rendes törzsasztalunkhoz:

— Barátom, micsoda lány az a lány! — Nympha, angyal, tündér és istennő! Imádom őt, pedig még csak ma láttam először és meg be sem vagyok neki mutatra. — Masnap a „Görömbölyi József“-ben következő tanulságos kritika volt olvasható:

„A czigánybáró“.
(Cs. F.) Jókai és Strausz bizonyára lejtöttek volna Görömbölyre, ha tudásuk leit volna arról a páratlan felséges művészi domborításról, a melyekkel Lenge Viola szinművészetük egének ezen év csillaga interpretálta Szafit. — A művésznő, kinek molesleg szóiva azt jó-olom, hogy rövid idő alatt Európaszerte ünnepeini logja a műértő világ, mert belepőjével olyan extázisba hozta a közönséget, hogy rengett a haz a dűbörgő tapaviharú és fűlékettő eljenzéstől. Osak így tovább kisasszony és én merem állítani, hogy Patti Adelina is el fogja talentuma káprázató sugaraival homályosítani...

Az arenában „Szegény Jonahánt“ adták és előadás után Csipke Felix marózus bosszankodó arccsal került a rendes törzsasztalunkhoz.

— Képzeld, barátom! Ma szalonba öltözve visitelni akartam Lenge Violánál. Beküldöm névjegyet és ő egész szemeitől üzeni vissza, hogy nem fogad! Nem fogad engem Csipke Felixet a kritikust. No hát reszkessen! Ezt megkeserül.

Másnap a „Görömbölyi József“-ben következő kritika volt olvasható.

„Szegény Jonahán“.

(Cs. F.) Tegnap este egy csalódással és szörnyű kiábrándással lett a görömbölyi műértő közönség gazdagabb. Lenge Viola kisasszony, magyarán szóiva hamis Molly volt a kinek leg-főlebb a kanál illet a kezébe az első feijonásban és ezzel azt bizonyította be a kisasszony, hogy lehet valamikor jó szakácsné, de jó színész nő soha. A kisasszony nagyon elbizta magát első kritikánk után, a mi pedig csak köteles udvariasság volt egy tehetségeien kezdő silány debutje szemben konstataljuk, hogy a kisasszony Molly szerepében nemcsak hogy nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket, de az éneke és játéka közben felhangzott piszszegés bizonyítja, hogy a helybeli műértő közönség nem túri többé a szinpadon...

Az arenában „Szép lilelenn“ adták és előadás után Csipke Felix aradozva a nagy boldogságtól, került a rendes asztalunkhoz.

— Barátom, a legboldogabb halandó én vagyok a világon. Az az anyagi ma bejött a re-dakozóba és kért tőlem bocsánatot. Azt mondta, hogy egy Csipke nevű budapesti szabónak tarozik. Mikor a nevjegyet beküldtem azt hitte, hogy a hitelezője keresi és azért üzenete vissza, hogy nem fogad, Kért, hogy bocsássak meg neki és

Igen is a világ legkomikusabb, de egyuttal a legszegenyesebb dolga, hogy a mi magyar közeposztályunk mennyire szenved az urhatnamság korszakában. — Az iskolázott proletariatus képes a legnagyobb önsanyargatásra, csak a dekorumot mentse meg és »ur« maradhasson — 70 kr. napidij mellett.

Hát az nem egész nyílt dolog olvasóink, hány jól élő iparos cserélte fel helyzetét czifra nyomorúsággal, mert beteges becsvágya azt sajogta, hogy őt — tekintetes urnak szállítsák.

A bíróválasztás.

A mult hét 4-ére hivatalosan kitűzött bíróválasztás halasztást szenvedett.

Nem volt pedig megtartható egyszerűen azon okból, mert az 1894 ben, egy évvel ezelőtt, megejtett bíróválasztás alkalmával használt névjegyzéke a szavazásra jogosultaknak nincsen kéznél, ott van valahol a megyei központban vagy a belügyminisztériumban, a hol a bíróválasztás megsemmisítését kérték, a honnan azonban azt még nem küldték vissza.

Mig tehát a szolgabírósg hivatalos megkeresésére a kívánt jegyzék lejön, a provizorium tovább tart.

A bíróválasztás izgalmai ugy látszik ezuttal se lesznek kikerülhetők. A kisebbség, mely tavaly vereséget szenvedett s mely egy miniszteri döntvényre támaszkodva a választás megsemmisítését kérte s el is érte, a jelek után ítélve, mindent el fog követni, hogy a szenvedett csorbát ezuttal kiköszörölje.

A városnak ez időszertint derék bírása, Prusztáz Alajos, nekik nem kell. Akárki más, csak ő nem! ez a jelszó.

Érdemei e férfianak előttünk ismeretlenek; a haladást, mit e város 13 éves bírói működése alatt fölmutathat, ők nem veszik észre; szemek előtt — ugy látszik — személyes motivumok lebegnek, mert különben nem volna érthető a gyűlölség, melynek a 3-ára pártszínezet nélkül összehívott előértekezleten oly osztatlanul s félreérthetetlenül kifejezést adtak.

Ziegler Kálmán kir. közjegyző és az értekezlet többsége határozottan Prusztáz

városbíró és Megla István helyettes-bíró mellett foglalt állást; de, mert a kisebbséget kapacitálni nem lehetett s különben is a bíróválasztás a föntebb említett oknál fogva ugy sem volt következő nap megtartható, az értekezlet Molnár Elek nyug. urodalmi ügyvéd berekesztett azzal, hogy majd utóbb, mire új választás nap lesz kitűzve, ismét összejönnek.

Az ellentétek kiegyenlítését alig várhatni, a még egyszer egybehívandó értekezlet aligha fogja azokat elsimítani, de legalább remélhetjük; hogy a kisebbség is határozott jelöltekkel fog arra sorompóba lépni s nem fog tapogatódzni, mint a hogy most tette, a mikor a lemondott előjárók helyébe minden egyes polgárnak majdnem külön-külön jelöltje volt.

A város érdekében, a közjó iránt való tekintetből, nagyon kívánatos volna, ha a bíróválasztás sima s szerencsés megoldást nyerhetne!

Levelezés.

Légrád, 1895. június 28.

Tek. Szerkesztő Ur!

Ismerve igazságszeretetét és hazafias szellemét, bizonyára nem találja feleslegesnek, ha az égő gyertyáról a vékát ez alkalommal egy kissé leemeljük, — hadd ragyogtassa sugarait nappali setétségünkben.

A véletlennek köszönhetjük, hogy Légrádon »az isteni szeretet leányai« által vezetett elemi népiskola évről vizsgáin, június 26. és 27-én megjelenhettünk. Még fogalmunk sem volt eddig az ottani viszonyokról.

Zalamegyének ezen egyetlen, a Dráva jobbpartján fekvő községe olyan kincsrre tett szert ezen iskolájának 1893 ban történt szervezése által, a milyennel akár nevelés-tanítási, akár nemzetiügyi szempontból Magyarországön kevés hely dicsekedhdtik.

Daczára annak, hogy a gyermekek a magyar nyelv teljes ismerethányával vétenek fel az első osztályba — a melyen ezután az óvoda által segítve lesz — mindnyáján kifogástalanul feleltek a törvény által előirt tananyagból magyar nyelven.

Nem ok nélkül könnyezett a város nagyérdemű lelkipásztorja Ist. Gadó Mátvás ur, midőn az I.—II. osztályban a gyermekek a horvát kérdésre megfelelő kérdést és feleletet magyarul ismertek. A felsőbb osztályokban minden teljesen magyarul ment.

Az egyes tantárgyak között komoly és vig énekek és szavalmányok adtak elő, meglepő eredménnyel.

Midőn e helyen a fent nevezett plebános urnak hálás köszönetet mondunk hazafias buzgalmaért, melylyel hiveink anyagi és szellemi érdekeit előmozdítja, nem fedezhetünk meg azokról sem, a kik Légrádon a nevelés és tanítás mezejének közvetlen munkásai. Értjük a tisztelendő nővéreket.

A siker oroszán része a koloztor lángbuzgalmu főnöknőjének tiszt. P r o k e s c h Auréia, valamint Cico Natália és Ferdi Veneranda nővéreknek érdeme. Nem áll szó rendelkezésünkre, hogy azon önfeláldozó szorgalmat, melylyel a tiszt. nővérek magukat legmagasabb hivatásuknak szentelik, — kellőleg méltányolhassuk. Legyen jutalmuk az öntudat és azon számtalan igazgyöngy, melyet ez alkalommal a szülők és tanügybarátok szemében ragogni láttunk.

Örülhet a község s annak édesemes képvisellete, mely ez alkalommal fényesen meggyőződött arról, hogy a nagy áldozatokkal, melyek árán a valóban gyönyörű iskoláját emelte, az eredmény nem csak párhuzamban áll, de a reményeket messze túlszárnyalta.

Ugy gondoljuk, tekintetes Szerkesztő Ur, nem cselekszünk neveléses dolgot, ha ezen sorokat a tanfelügyelőségnek, a megyének, a közművelődési egyesületeknek szives figyelmébe ajánljuk; — mert Légrád igazán örömmel áll a hazának s nemzetiségű szempontból aránytalanul több segélyt és dicséretet érdemel, mint bármelyik községe az országban.

Csak tessék a helyszínen megjelenni s az elősoroltak igazságáról mindenki meg fog győződni.

Midőn ezek után a tekintetes Szerkesztő urnak szives türelméért köszönetet mondunk, magunkat továbbra is keszyes jóindulatába ajánlottan vagyunk

Méghány jelenvolt.

Különfélék.

Tanítóné választás. A vízi-szent-györgyi felekezeti iskolához vasárnap választották meg a kántortanítót. A hogy értesültünk, Fliszár Miklós okleveles tanítót, a helybeli tanítóképző intézetnek ez évben végzett növendékét, választotta meg az ottani iskolászek.

Áthelyezés. Az igazságügyminiszter Csernyánzky Ferencz esztergomi járásbírósgai betétszerkesztő segéd telekkönyvvezetőt a segédtelekkönyvvezetőik rendes létszámába való beosztással, a helybeli kir. járásbírósgához helyezte át.

A szomszédságból. Varazdon a mult héten fejezték be a gymnásiumi érettségi vizsgálatokat — akadályokkal. Ugyanis a jelöltek valahogy megszereztek a matematikai írásbeli tételeket, ami kitudódott. A dolgozatokat megsemmisítették s a jelölteket újra szigoruan megvizsgálták írásbelileg és szóbelileg a mennyiségtanból. — A varazdi felsőbb leányiskolát 8 osztályu lyceummá alakítják át. Az átalakítás már folyamatba vételett. Négy alsó osztályában a tanterv a rendes lesz, azonban a négy felső osztály tanulói bizonyos tantárgyakban, választott szakmájukhoz képest, külön-külön nyerneik kiképeztetést. Lesz tanítónőképzede,

látogassam meg mihamarabb. Délután megátogatam és ő oly aranyos volt hozzám, hogy én egy fölhevült perozben meg is csókoltam. És ő édesen mosolygott ezen merészségemhez, azután arra kért, hogy látogassam meg máskor is.

„Saép Helena“.

(Cs. F.) Az igazi tehetség utat tör és nem riad vissza semmitől. Ezt bizonyította be tegnap Lenge Viola kisasszony, ki multikori indiszpozíciója után tegnap lázba hozta ismét a görömbölyi közönséget genialis játékával, fölséges hangjával. Uraim, le a kalappal ilyen Saép Helena előtt, mert valjuk be, hogy ilyen művészi alkotást ritkán lathat emberl nem. Mi, kik láttuk ebben a szerepben Palmay Ikát, Bleha Lujzát, Jászai Marit, Pati Adelánt konstataljuk, hogy Lenge Viola kisasszony jelen domborításával és szerepének fellogásával az említett nagy művészeket kétségtelenül felülmulta...

A szinkörben „Ripp Van Winklé“ adták és előadás után Csapke Felix tájékozó dühve: és szemében ama zoldaszemű szörnyeteggel került a rendes asztalunkhoz.

— Barátom, ez hallatlan! Képzeld mit csinált ez a leány! Ma délután bejelentettem neki látogatásomat és ő megígérte, hogy otthon lesz. Elmegyek és midőn a kapujához érek, épen akkor surran ki bizalmas kacagással egy huszár tiszt karján. Észre vess és sértő perfidiaival így szól felém:

— Sajnálom, de jöjjön máskor. Lathatja, hogy most az ideállommal vagyok eitogialva.

No várjon csak.

Másnap a „Görömbölyi Jöizlés“-ben következő tanulásgos kritika volt olvasható:

„Ripp Van Winklé“.

(Cs. F.) Méltán kérdezhetjük a közönség mügényét teljesen negligáló igazgatóságtól? Ha mi macskanyavogást akarunk hallani, akkor nem fizetünk belepti díjat. Különbén egy jól nevelt macska restellene olyan hangokat hallatni, mint a milyet Lenge kisasszony tegnap megreszkírozott. A kisasszony partnere ajuldozott. De elájult a karzaton egy önkentes túzólt, hét baka és egy kuoseber is. Ajánljuk Lenge kisasszonynak a tegnap elköveit skandalium után azt a bölös tanácsot. menjen a kisasszony padlót zsurolni, vagy pedig menjen el száraz dajkanak, de ne énekeljen, mert ének és bögés nem ugyanegy dolog.

Imigy folytatta Csapke Felix ur kritikai működését. Mindég változatos volt és Lenge Violát hol nagy művésznőnek, hol abszoluit tehetségtelen szöigalónak dekrálalta, mindég a változó viszonyokhoz kepest, ugy hogy én a Csapke Felix esti hangulataiból mindég előre tudtam, milyen lesz a másnapi kritika.

Egyszer aztán Viola kisasszony megúvnán ezt a bosszantó állapotot, kaczerkódni kezdett Borissza urral a „Görömbölyi Jöizlés“ szerkesztőjével. Borissza reagált hamarosan és szerelmet vallott még hamarosabban. Ennek aztán az lön a következménye, hogy a szerkesztő miért, miéért nem elesapta Görömbölyi Sarcejját és azon naptól kezdve ő kezelte a színhazi kritikákat.

Perzse, perzse Borissza nem irt olyan szakértelemmel és müizléssel, mint Csapke Felix, hanem azért Lenge Viola kisasszony nagyon meg volt elégedve a kritikával.

felsőbb művelési tanfolyam és nőorvosi pályára készülők tanfolyama. Ideje, hogy már a mi polgári leányiskolánk is megnyíljon. — Nemzetközi bicikli-verseny volt mult hó 29-én Varazsdon. 75-en jelentek a versenyre. A pálya 333 méter volt. Magyar, horvát, német és cseh biciklisták vettek benne részt. — Mult hó 20-án egy 16 hónapos varazsdi gyermek egy kis leánykával a pajtában ruhászáritó-kötélen hintáztott. A kis 16 hónapos fiu elvesztette az egyensúlyt, a kötélről félrebillent, mely oly egyszerűenletlenül csavarodott nyaka körül, hogy felakasztva tartotta. A kis fiut elősiető nagyanyja levette a kötélről félholtan. Dacára az orvosi segélynek, a kis fiu estére meghalt.

Iskolai értesítők. A helybeli áll. segélyezett községi polgári fiúiskolában a folyó tanévben 117 tanuló iratkozott be, 8-csal több, mint a tavalyi esztendőben. — Évközben kimaradt 11, maradt az év végén 109. — Magyar volt köztük 6, magyar-német 10, magyar-horvát 86, magyar-német-horvát 65; helybeli 83, vidéki 34; római katolikus 73, izraelita 42, evangélikus 2. Az I. osztályba 51 iratkozott be, a II-ba 22, a III-ba 19, a IV-be 11, az V-be 9, a VI-ba 5. — Osztályismétlésre utasított összesen 13. Jutalmat kaptak: Loparics Rókus, Neumann Antal, Polyák Pál, Trebiczy József, Vargha János, Herlinger Ernő. Hadrovics József, Baumsteiger Mór. A Királyi Pál-féle 1000 frtos alapítvány kamatait ösztöndíj Rechner Alfréd és Koós Károly élvezték. A tantestület 1 igazgatóból, 4 rendes és 1 segédtanárból s 2 hitoktatóból áll. Az iskola 6 osztályu. Van könyvtára 1363 kötettel és ifjusági önképzőkör. Az igazgatóság a jövő tanévre vonatkozó értesítésében megemlékezik az engedélyezett s már a jövő tanévben megnyitandó polg. leányiskoláról is, a hol, valamint a fiúiskolában, a beiratások szeptember 1, 2 és 3-án délelőtt 8—11 óráig; a főlvételi és javító vizsgálatok ugyanakkor délután lesznek. — Az értesítő Pálya Mihály igazgató szerkesztette.

A helybeli községi elemi napskola értesítője Jeney Gusztáv ig. bocsátja közre. A fiúiskola 4, a leányiskola 6 osztályu. — Beiratkozott az év elején és folyamán 466; kimaradt 21, meghalt 2, maradt az év végén 438 leány köztük 224; apadás a tavalyihoz képest 11. Magyar volt 114, horvát 266, német 76; római katolikus 271. izraelita 82, agostai 3; helybeli 385, vidéki 64, más országbeli 17. A tantestület 7 rendes, 1 helyettes-tanítóból és 4 hitoktatóból állott. A Királyi Pál-féle 1000 frtos alapítvány kamatain 10 tanuló osztozkodott 5—5 frtjával; egyéb jutalmat kapott még 15 tanuló. — Van az iskolának tekintélyes könyvtára, mely a folyó évben Szakonyi adományával és az elhalt tanító, Szinkovics könyvtárával jelentékenyen gyarapodott. — Az intézetet, 1869-ben történt községisíttése óta összesen 8291 tanuló látogatta

Vizsgálat a kisdévodában. A helybeli egyesületi kisdévodában Péter és Pál napján tartották meg az évszázó vizsgálatot igen nagyüzámú közönség jelenlétében, kik nagy érdeklődéssel nézték végig az egy óránál tovább tartott vizsgálatot. Az eredmény ez intézetben igen meglepő, mi első sorban kitolyása a közönség nagy áldozatkészségének s az elnökség ügyszeretetének, de érdeme Dekkter Józsefné óvónének is, ki nagy buzgósággal s szorgalommal fáradozik azon, hogy a kisdédek az óvodában jól érezzék magukat s minél nagyobb mértékben megmagyarosodjanak. S e tekintetben mondhatjuk, hogy fáradozásait legfényesebb siker koronázta, s megérdemelte Ziegler

Kálmán óvodai előknek szép elismerő szavait, melyekkel a vizsgálat után a tanévet bezárták. — Az intézet 1 havi szünet után augusztus 1-én nyílik meg.

Anyakönyvi felügyelő. A belügyminiszter az 1894. évi XXXIII. tcs. 16. §-a alapján az egész országban 23 állami anyakönyvi felügyelői állást szervezett. — Vármegyénk Somogyvármegyével egy felügyelői körbe tartozik s e két vármegye területére nézve a felügyelői állás székhelye N.-Kanizsa lesz.

Serlakos irók. Sesztán Magdolna 40 éves perlaki lakos, feleség július 2-án a mezőn magát rosszul érezte haza indult, utközben eldült, mire egy kocsival haza hozták, meghalt. Az orvos napszúrás állapított meg. — Már volt több ily betegedési eset, de nem csoda, a nehéz munkát bizony nem bor, hanem víz mellett végzik.

Felülfizetések a Szépitő-Egyesület m. hó 23-án megtartott népnepélyén: 10 krt Bedics Ferenc, Megla Antal, Friedländer, Schubert A., Klein Armin, Wlassios Györgyne, Fink testvérek, Hegedűs, Neumann, X, Bedics, Deák József, Mestrics Aladár; 20 krt Spitzer Ferenc, Klein Már, Wirth László, Székely Vilmos, Blau Sándor, Zdelar Miklós, Végh Gyula, Koós, Polák Ödön, Mayer testvérek, Masztak József, Mayer testvérek, Novák Ferenc, Mayer; 30 krt Bernyák Károly, Szei József, Löbl Rudolf, Kovacsics József, dr. Farnak László, Löwensohn, Francsics Jenő, Csukics, Adelmann Irma, Korpár Sándor Jambrovics, Neumann, Pethő Jenőné, dr. Hajós Kálmán, Megla István, Tóth Lajos, Novaszky, Neumann Vilmos, Megla János, Kornfeind Nándor, Frász Balázs, Pecsornik Frigyes, Pecz, Francsics Károly, Weber Vincze; 50 krt Schlesinger Mór, Salon Péter; 60 krt Mózes Bernát, Tóth István, Kollay Lajos, Matanovics Péter; 80 krt Morandini Balint, dr. Hajós Ferenc; 1 frtot Kalchbrenner, Ráth Ida, Weber, Hirsolmann. Összesen 21 frt 40 kr. A felülfizetőknek hálás köszönetet mond az elnökség.

A védelem. Itt történt nem messze tőlünk. Azon módon, a hogy valakibon a faluról lép a bíró szobájába a szürkánkos, torzonboró férfit; nagy megerőltetésbe kerül, hogy a spikát is levegye a fejéről.

— Adjék isten! és nyujja kezét parolára. Odakünn így szokás ez a tisztesség.

— Hát begyüttem, ihol az idező czedula, oszt csináljuk el már azt a kis sort.

A bíró behívja a panaszost, össze-vissza kendőkkel van bekötve a feje,

A bíró: Kiss Istvan! Kend hagyta helyben azt az embert?

A aszürös ember egyet ránt a vállán.

— Az ám, összekulönböztünk. Nagyon légy volt a feje. A komposom nagy léket kapott.

— Tehát beismeri a tettét?

— Ha muszáj.

— Jól van, ezért a törvény elítéli kendet, de mielőtt az ítéletet kimondanám, megkérdezem hogy tud-e fölhozni valamit a mentéségre? Tudni, tudnék ugyan, de hát izé... no, sokan vagyunk itten.

— Csak ki vele bátran, mi az?

A szürkánko megmozdul s a falusi ember egy nagy garabolyt helyez a bíró asztalára.

— Tisztelteti az anyuk, egy néhány tojást küldött...

C S A R N O K.

Megyénk multjából.

Szala Vármegyéből Keszthelyről, 1790. június hó 1-én.

»Ezen hónapnak igen szép, örvendetes és valóban emlékeztetre méltó dolgok történtek Mezővárosunkban.

14-ikre bésergelt ide N Vármegyének Zászlóallya, hogy magát fegyverben s lovaglásban együtt gyakorolhassa. 18-dikán kiment ezen Nemesi Zászló allya egy mért-földnyire az Ország gyűlésére nézve Budára rendeltetett, s Keszthely felé marsirozó két Gréven Huszár Osztálynak megtiszteltetére.

A Zászlóallyát, muzsika szó s lobogó Zászló alatt vezette Gr. Festetits János Ur,

az a Nagy Hazafi, kinek igaz Magyar szívet, szép tudományát s Hazánk díszét és javát tárgyazó Nemes parledásait nem lehet eléggé magasztalni.

Előre futtatott Adjtántja által értésére adatta a most említett Gróf Ur a Vitéz Huszár Tiszti Karnak, mikén indultanak legyen el. Ezen kedves hírek vételére, fél négyzesig formára állott a két Osztály Huszárság; elől a díszes Tiszti Kar foglalt helyet, s úgy várta kivont kardal és egész hadi pompával, a Nemesi Zászló-allynak ohajtott érkezését: mely meg-léven, oly szívre ható Beszéddel idvezlette Gr. Festetits János Ur, a N. Gréven Regimentje két Osztályait az egész Zászlóally nevében, hogy annak kifejezését; egészen erőben nyilván valóvá tették, a Nemes Zászló-allynak, a dítsőségesen hartzolj Magyar Bajonkok eránt tartozott szeretetét s tisztetletét.

A Huszárak nagy érdemű Kormányzója, Oberstl. Gr. Festetits György Ur, rövid, de igen fontos és gyönyörtü hathatós köszönetet váltotta fel a Gr. Festetits János Ur Beszédét.

Ezek után, Májor Skaritza Ur Trombitákat fuvatván, a két Huszár Osztályt hirtelenséggel uti sorba vette. — Elől indult a Zászló-allynak lel része. muzsikájával s Zászlójával; közben, a két osztály; hátul, ismét a Zászló-allynak más fele, s ily formán vezetettek bé a Vitéz Gréven Huszárak Városunkba, kiket a ki tsődült nép is annál nagyobb örömmel fogadott, hogy érzése mind tsak Német katonáknak adott ekkoráig szállást.

19-dikén Közönséges Gyűlése volt Vármegyénknek, melyre a szomszéd Vármegyékbeli is gyülekeztek ösze.

Az Ülés kezdődött reggeli 9 órakor.

Sok Huszár Tiszt Urak is megjelentek a Vármegye Házából. Elő-adván érdemlett V. Ispányunk, T. Spistits János Ur, ezen Gyűlésnek tzélyát; — legottan annak kintsinálásához fogtak a T. N. Rendek, mit kellessék a Zászló-allynak régulál elibe szabni, a minthogy ezt meg is határozták, s az esküvés formáját is feltették, mellyel törvényeknek szoros megtartására köteleztessenek a Zászlóallybeliek.

Vége lévén ezeknek, megindult az egész Gyülekezet a Vármegye Házából, s ment, a' már 8 órától fogva ló hátan állott Zászlóallytól kísértetvén, a város Templománál vontt Kápolna Sátorhoz; a hol már Főtiszt. Rosty János, Hahóti Apátur, s keszthelyi Plébános Ur, több Egyházi Urakkal együtt tisztes Papi öltözetben várta az említett Gyülekezetet.

Minek utánna meg állapodott volna a Sátor előtt szép rendben a Zászlóally; s a Gréven Huszárainak is egy Szárnyok, tiszteletnek okáért, egész parádeban odaérkezett volna, nagy tsendesség lett.

Ekkor az említett Apát Ur megszólalt, s tsak kevés, de fontos igekkel szívére kötötte a Zászlóallynak, tartozása tellyesítésére esküvéssel leendő maga kötelezését; ezen tul az esküvés formáját előttük magyarul el mondotta.

A hit letétele után, fegyvert rántottak a Nemes Vitézek, s élénkelvén magyarul: Téged Isten ditsérünk, 'sa't. Áldást vették. (Vége következik.)

Felelős szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF.

Laptalajdonos és kiadó;

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR)

S nrednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vrom. — Sve pošiljke tišće se sadržaja nevinah, naj se pošiljaju na ime Margitai Ježofa urednika vu Čakovcu.

Isdateljstvo:

Kajitara Fisehel Filipova kam se prodjata i obmanane pošiljaju.

MEDJIMURJE

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 4 frt
Na pol leta . . . 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obmanane se poleg pogodbi i šal računaju.

na hervatskoj i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk.
Izlazi svakotjedjen jedankrat i to: vu svaku nedelju.

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga društva“, „Čakovečke sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“, i t. d.

Mali misionar.

Bog je neizmerno milosrden i strpljiv te neće, da čovčak na nikaj spadne, nego na jezero načinah obraća grešnike.

Ně je zdavna živil u jednom velikom varošu D. . . čovčak, koji je zvesvim zane maril svoju katoličku vėru, te živel, kak bezbožnik. U takovom ga stanju znajde težki beteg.

Njegova žena bila s tēlom i dušom odana sv. vėri svojoj, te je sve moguće pokušala, kak bi svojega muža popravi, — ali zahman. Onda zaprosi njegovu mater, da mu spėtuje, morebit bude nju poslušal, nu brez uspěha. Najpotlje se obrne k svećeniku s molbom, neka bi ga pohodil, morebit bi mu spalo za rukom, muža joj pomoriti s Bogom, Dušobrižnik svaki den pohodi bolesnika, ali kak bi navrnul od Boga, razljuti se, te je psoval i klel.

Videć duhovni otec tvrdnu toga grėšnika, preporuči gospodjam, naj se moliju Bogu, a on obeća, da bude i sam se molil za obraćanje njegovo.

Pak glej! — Nekoliko dan potlje doběži služkinja brez dušaka u sobu dušobrižnika i vesele reče: »Gospodje vas moliju, da bi došli k betežniku, ar se želi izpovėdati.«

Svećenik uzev sv. tēlo, požuri se s velikom radostjum k njemu. Pak on, koji je prije tak tvrdokoren bil u brezbožtv, — prijel je vezda sv. šakramenta, jako pobožno i skrušeno. Odkud ta nenadana promėna?

U bolesnikovoj sobi igrall se je neprestano njegov dvalētni sinčić. On je snašal svakojake stvari na jeden kup i najpotlje dosegnuv sa stola odprtu molitvenu knjigu, iz koje je mati malo prije za obraćenje grėšnika vruće molila, požuri se željno s dėtinskom radostjum k postelji betežnoga oca i podav ju sa slabimi rućic mi, pregovori nedužno: Evo tatek čitaj! I otec primi podatu mu knjigu i gledajuć dugo u nju, obrne se k suprug i suznimi očima reče: »Pošlji po duhovnika, budem se izpovedal.«

Vruća molitva bržljive mame, odane tovarušice i pobožnoga svećenika izprosi obraćenje njegovo. Odredjenje pako božansko upotrebi malo igrajuće dėtėšće, da oca svojega, otvrnutoga grėšnika — na put zveličenja dopelja.

O, nepresežni su puti božanski!

Po M. Kat. Viest.

Na egžamenu.

I.

Vu oštariju „k Labudu“ dohadjali smo nas šest prijateljev vsaku subotu na večer, da se malo razgovorimo i nasmėjemo, otresemo brigah, koje su nas mućile vu našoj glavi. Razgovor smo počeli sa pitanji: »Kaj je no voga na polju školstva?« — dovršili smo s kakvom šalom, a naravski i smėhom. Pretresli smo bili ovo i ono društveno pitanje, povekšali

smo navučiteljem plaće, službena ljeta snizili smo na trideset, dokinuli smo litre i vpeljali holbe, i bog zna kaj vse ně, a jedne večeri smo se spomenuli iz vsake fele egžamenov. Vsaki je od nas znal nekaj šalnoga od egžamenov pripovėdati, ali nas je najbolje zadovoljila ona prijatelja Ferke. Čujmo njegovo pripovėdanje!

— Došel sam vu . . . kotar za navučitelja sedemdeseti ljetah, pak sam našel vu školi vrėdnoga direktora i navučitelja, vezda već pokojnoga Šk. B.

Gospoda moja, ja se gustokrat zmislijavam onoga vrėdnoga starca, koji je slušboval prek četerdeset liet, pak kad su ga penzionirali, za kratko vrėme je zbetežal i preselil se iz ove suzne doline, gđe pokoj vlada. Kad sam ga znal pohoditi, znal mi je reći: »Veli se, koga su bogovi zamrzili, da su ga za navučitelja postavili; ali to nije istina. . . . Ja sam služil i prek četerdeset liet, a bil bi i dalje, da mi nisu rekli. . . nu je. . . ti me razmeš. Dok nisam ostavil školu i dėtću, do ti čas sam bil zdrav, zadovoljen, vesel, ve sam zbetežal prav stoga zroka, kaj su me kaj su me proti mojoj volji penzionirali, otrgli me od dėtce.«

Oprostite, gospoda, da sam vas malo dugoćatil, s ovim vpeljanjem, ali drugać nisem mogel. Kak sam spomenul, došel sam simo pred petnajstemi ljetmi, vu dobi, kad je obstojalo okružao upraviteljstvo, kad su navučitelji bili vu četiri plaćevna razreda razdeljeni

ZABAVA.

Pelajte se!

Da bi Medjimurci, med dvemi šumeće mi vodami' sa svojimi na glasu plodnimi zemljami, zli katoliki bili, to je dvostruka i trostruka, nuter do sredine zemlje zlagana laž; ali da i oni negda imaju svoje slabocē, to moraju i sami priznati, a Miška, krčmar u Prelogu takaj nemre tajiti a niti netaji.

Ako već on, koj je najpravedniji, sedam krat na dan griėsi, i misli si Miška, onda se je slobodno i jednomo preložencau dopiknuti: — pak ako je isti sv. Peter zaspal, koj bi ipak bil moral gospona pred zlobnimi židovi strašiti, onda mislim, da nebude bogzna koliko faljeno, ako netk: malo dremlje onda, kad bi rieć božju moral pobožno, trpljivo i pazljivo poslušati.

To barem je Miška držal za stalno, da svećenik gore na prodekalnici laglje ostane skozen, negoli poslušatelj dole u klupi, najmre pak, ako mora po sniegu do koljena dvie ure daleko iti, dok u cirkvu dojde, te se onda truden kak trna zemlja u klup sedne, kak se to mnogomu dogadja, stanujućemu daleko od farnog miesta, ili ako netko kakti krčmar mora sa gosti celo noć u krėmi ćuti i niti oka

stisnuti' kak se to više krat i samomu Miški dogadja.

Ovak na primer na fašensku nedelju.

Cielu noć od subote počemši, su mu veseli dečki i fletne snešice i pucke skoro kuću na opak preobrnuili, od samoga plesanja i nogami štreptanja, te se Miška bil celo noć, noseñjem vina, pive, kave, t-cha, punća sve do zdrave Marije u jutro zaprežen, aktomu i on sam nije zmenkal svojega vugorka više krat u času porinuti' ili dapaće u vrć, gde je više prostora.

Kad su okolo pete ure zadnji zplesali, ostavi ga njegova žena Marica pri vgasuvanju viećah te se primce spravljati k-ranoj, mebi a Miška je potom, kakti kućni gazda k-poldašujoj meši iti. Ovakova je onde navada: Oni se iz dragoga Boga niti u najvećem veselju nespozabe, a to bogme nije tak lahko kak bi oviek misliil. U tugi i nevolji se njeg zmisiliti, to nije nikakova mudrost, jer je čoviek na to prisiljen, ali tko u radosti i veselju knjemu gleda te je nejveće zabavne halabuke za glasom zvona u cirkvu ide, taj mora dobar čoviek iti, pak makar i gde kakovu krpicu, kak svi vmteljni, na sebi nosi.

Ali danas Miški u cirkvi nije išlo najbolje i da nije gospodni Bog volju za čin bil vzal; angel danas Miškovu pobožnost nebi bil u zlatu knjigu napisal.

Već kad je svećenik na prodekalnicu

zašel a puk u pobožnosti, duha svetoga navadnom popekvom zazival, već onda Miškove vužgane oči nisu hotele poslušne biti, nego su akoprem je službi božjoj stoprv bil počel k, hotele konac imati. Svieće na oltaru su očima paćile a njihovim traži su bas pikali i boleli oči, dapaće i glas pobožno molećih udaral je u njegova uha kak dravski vali o obalu tam pri skarjaku. Miško svoj modri žepni rubac pomoći slihom te si znjmj riblje oči. On je silom odprta kak vitićnu lesu pred vozom siena te mu se činil, kak da su vegje šibicami podprte. On poklekne na oštri kraj klupi, te tak kani u borbi sa skoznostjum. bol za pajdašak vzeti. Sve je badava! —

Jer nat, — sad se svi sednu a i on nebu sam klećal. I eto prodektor pričme, kakti vtruc, govoriti o siiepo-rodjenom i ozdravljenju njegovom, doćim je Miška eto već skoro oslepel.

Miška je, na rieći gospona prodekatora tak jako glavum kinnul, da je z nosom do zenućca došel. On je hotel probati jednum okom spati a drugim skoznupati te onda opet za čas oka premeniti, ali sve nije nikaj hasnelo. Miška se je moral povdati. — On nasloni tieio na suseda, svoju glavu spusti na njegovu trpljiva pleća i . . . na jedan krat sedi u sanih te se bu za zabavu vozil u Kraljevec Marica je u bundi zamotana poleg njega a sluga kakti kućić naprvu' pri

ikad je okružno školsko poglavarstvo predlagalo, koji navučitelj da se pomekne vu višesi plaćevni razred. Došel sam sigo vu ono doba, kad se znalo za tek zvane »za silu navučitelje« (notlehrere), kojih je bilo vu našem okružju barem petnajst. Bili su to penzionirani lugari, stražmeštri, itd. Den denes drugič stojimo — to vam je vsim poznato. Jeunoga dneva dobil sem od okružnog upraviteljsiva nalog, da imam biti kakti perovodja nazočen egzamenu, koga bude dneva toga i toga izsluzeni stražmešter Peter K. polagat, da bude mogel biti nemeščen kakti »za silu navučitelj.«

Došel je petek — dan egzamena. Moj učitelj matematike znal je reči, kad koji od nas nije znal svoju zadaću rešiti: »Došel vam bu črni petek« — tojest egzamen. Tak je i došel i našem stražmeštru Petru »črni petek.«

Kad sam okolo sedme vure došel na šetališće, opazil sam pred hižom okružnog upraviteljstva čovėka čudne soame. Nizek, naphan, glavu je imal kak srednja tikva ljubljenica, nosa nasredini zavijenoga, črne mustače i male oči bile su toga čovėka. Imel je na nogah pletene opanke; vu sukrene štomfe vteknul je mđore soldacke hlače. Na kaputu od domaćege sukna svėtela, bliskala se medajlv, a glavu je pokrila čerlena kapica. Mogel je star biti kakvih četerdeset i pet ljet, a morti je bil staresi.

Stal je blizu vratih kak da bi bil stražan. Misil sam si: to bude br čas stražmešter K., koji se je prijavil egzamenu. Vu tom toga izišel je iz ganjka podvornik, komu se je stražmešter poklonil, držeć, da je to koji od gospode pri poglavarstvu. Podvornik ga je odmeril od pete do glave, namrgodil se, pak je rekel:

— A kaj si se tu skrčil kak tele?

— Dobri gospone, ja bum denes polagal »prifunga« (egzamena), znaju; he, — govoril je stražmešter, obraćajuć med rukami kapicu, pak zdigajuć ve jednu ve drugu nogu, kak da bi jajca gazil!

— Tam budu te gospoda »prifovala« (egzamenovala), — rekel je oštro podvornik, pokazajuć na skolu. Stražmešter se je poklonil, pak je išel prek ceste pred skolu.

— To je anda kandidat, kojemu je došel »črni petek«? nisam se vkanil, — sam sebi sam rekel, pak sem se zaputil vu citaonicu.

Ob deveti vuri bil sam već vu školi. Vu ganjku razgovarjal se je moj direktor i kandidat Peter.

Sluga sam, prečastni mladi gospodin, klanjal se Peter. Sigurno ste i vi »in der kommission, pred kojom budem ja »prifung able-gale. Prečastni mladi gospodin, naj nebudu »cu štreng«.

Nisam se mogel zdržati, pak sam vudril vu smėh.

— Lehko se je vam smejati, kaj nemorate polagati »prifunga«, — rekel je Peter, držeć kapicu vu ruki.

Vu tom toga došel je izaslanik oblasti, a bil je to školski inšpektor.

Peter se poklonil do zemlje.

— Jeli ste vi Peter K.? zapital je inšpektor.

— Visoko prečastni gšpodin, ja sam Peter K., »ausgedinter feldvebl« (izsluzeni stražmešter), a imam »silberne tapferkajts-medalje« i. . .

— Dobro, Peter, dobro. Vezda idemo na posel. Tak je rekel inšpektor, pak je išel vu sobu. Peter si je sel vu prvu klup i zamisil se. — Mi tri smo si seli okolo stola. Vzel sam pred sebe zapisnika. Inšpektor je započel:

— Kak vam je ime i kuliko ste star?

— Visoko prečastni gospodin zna, kak je meni ime, a rodil sam se »ano cvajundraj-sik«, pak ve računajte, kuliko imam ljet, — poverljivo je rekel Peter, smijuč se izpod mustačov.

— Kak se zovete i kuliko ste ljet stari? ponovil je inšpektor ozbilno.

— Visoko prečastni gospodin, naj se nsljutiju na mene, ja bum vse povedal. Ja sam Peter K., a ve mi bude . . . rodjen sam . . . ahtund . . . tojest cvajundraj-sik . . . vezda mi je petdeset menie dvė.

— Gde ste rodjeni i koga ste vėre?

— Prosim Boga pak njih, visoko prečastni gospodin, naj mi povėju jeli su oni gospodin »alvitor« (auditor), kad me to iz-pitavaju?

Inšpektor se je hotel nasmejati, ali se zdržal pak je rekel:

— Mora se vu zapisnik vpeljati, a onda budete egzamena polagal.

— Im već sam se prestrašil, pak sam

kakti zacoprani misil da su oni alvitor. A gđo ste vi, visoko prečastni gospodin, ako smém pitati? smešeć je rekel Peter.

— Ja sam školski inšpektor, — odgovoril je prezeš, pak se nasmejaj.

— Bog vas poživi i njegov dvor! Kada dojdute vu K., ej onda vam bude moja Kata špekla gibanicu, kakve nevede niti nas penzionirani doktor niti plebanoš. Kmeni se gusto-krat navrne i gospon notarjuš, pak i druga gospoda, ali nigdar nejdru izpod mojega krova, da ih ja nebi pogostil.

Dobro, dobro, a vezda nam recite: gde ste rodjen i koje ste vėre?

— Rodil sam se vu K., a vėre sam krćanske.

(Drugi put dalje).

Priredil:

Glad Ferencz.

KAJ JE NOVOGA ?

Nove banknote krunske vrednote.

Jeden dđl magjarskih delegatah pohodil je ovih danah vu Beču austro-magjarsku banku, ter su ondi razgledali atelier za fabrikaciju banknotah i blagajne, vu kojih se čuva zalihha srebra i zlata. Vezda se vu bankovnom ateiteru izdelavaju nove banknote krunske vrednosti, i to po 1000, po 500, po 100 i po 50 krunah. Najmenjša bu anda banknota vu buduće iznosila 25 forintih. Banke po 1000 krunah pravž tak budu velike, kak i one po 1000 forinti, a ostale postepeno menjše. Dovezdašnji modri temeljni tisak (druk) sa smedjim (barna) pretiskom bude se pridržal, pokedob se ovakove note nemreju niti spomoćjum fotografije patvoriti (falšati). — Banke po 1000 krunah pokazuju sa vsake strani po dvė sedeće žene, a vu vuglih utisnut je broj 1000. — Banke po 500 krunah pokazuju osobito ljepo žensko lice s diademi, koji sjećaju na austrijsku i magjarsku korunu. I banke po 100 krunah nose isto lice. Na bankah po 50 krunah nalaze se po dvė ženske figure. Za vezda se dđlaju note vu vsake fele »farbah zaradi próbe, — ali još

rudu pak su se spinjali dva fini zdrebc sa zvončeci klingelklam te freajuć i nogami strptajuć nestrpljivo čekali. dok budu slobodno biežali.

Hi! zavikne sad kućiš i konji potegnu, da se je Miška i Marica nazred proti naslo njaju prevugnul i sad su zvončeci pričeli zvoniti a sane su liepo sve po malo išle po Prelogu, mimo varaških biz, velike oštarije do kapelice vani, onda na lievo nutar — a sad su pričele sane sve bolje leteti. — Juh! kak to leti! — Mimo ciglenic — — Kak se mraz na mustacih dieja. — Eno, već je videti kraljeve, koga turna! Sad sluga pričme, kakti poštar u trubentu puhati! hiše samo iz jedne i druge strane mimo lete, čez obloke ljudi glave van rivaju znatiželjni tko se vozi — Oha! — Sad stanu sane pred Eiseimayerom i on sam dojde odmah van te se sa Miškom i Maricom ruknje zatim je vodi na pol smrćnjene u toplu sobu.

Ha ha, kak topla soba goni i kak črna i vinska juha po svih kotrigih igra i kak posle tak veselog sanjkanja ide jelo u tek — naravski sve u senji. —

Miška nije hotel v špotu ostati! Ako se krćmari medjusobno pokedaju, mora se giedati, da se i nekaj potroši. Ako bu glava puna, kaj zato, konji ostaju trezni, jer to je već sve tak mudro stvoreno, da živina pije samo dok je šednja te onda ostaje pametnija nego

i isti pametni čoviek. — Konji budu već domov našli. —

Kuhano vino je lahko i zajedno teško. Miški se je zdiglo u glavu te se je opet spustilo u noge a ove su pričele plesati, a Miška takaj znjimi.

On hiće muzikašom forintaka za forintakom te pleše sa svimi snešicami po redu, sa svakom po jedan krat a svojom Maricom tri krat — zaradi ajfranja.

I sad kad je najliepše bilo i Miška je već hotel od veselja zahušnuti, moral je kućiša sam »črni« jahati! »Zaprešeno je:« — zavikne ov najedan krat iz svega grla. Marica već sedi na sanih i on bu odmah konje potieral; jedan krat mora svemu konec biti.

Promisli si čoviek ovakovog telca! — Prodektor na prodekalnici je medjutim takaj svojum prodikum na koncu bil. — On glasnim glasom svoj govor zaključil i iz sve moći vikne u crkvu dole:

»I jerbo vi, koji ste si ovo fašensko vrijeme pred oltarom vekivećnu ljubav i viernost obećali, imate dužnost, da jedan drugog po putu krieposti vodite i peljate. Peljate anda jedan drugoga k-cilju vekivećnog blaštva — pelajte se!«

I nut Miška, koj se je već radil te sile svojih i ardil, zakrićil dole kaj je igda mogel: »Stojte! I ja se bum peljal.«

Na tudji račun.

Nekoj fiškališki pisar, hoteći svojega gospona nasliedovati, vzeme jednoc pušku te se odpravi onak sam u lov; ali prvić nije znal dobro ciljati, a drugoč, baš nikaj nie hotelo pred njega dojti i ovak zlo volje se povrne onak prazen domov, kak je iz doma otišel.

Idući napred, dojde pred jednu kuću, pred kojom je nieki njemu nepoznati čoviek stal, a ne daleko u jednoj jami punoj vode do šest rac sa svojim racakom pandurkale.

Naš jagar se nemre zdržati te veli seljaku: »Čujete prijatelj, koliko vam platim, ako dopustite, da jedan krat med ove race strelim?«

»Nek daju jednoga forintaka!« — odgovori on.

Jagar mu odmah dade forintaka, naperi pušku — dur . . . r . . . i tri race se koprcaju u svojoj krvi.

»Ali ja sad i streljene race slobodno vzemem, jeli?« zapita naš jagar seljaka.

»Meni je sve jedno« — odgovori seljak — »makar si je i vzemu — moje nisu — ja sam tu stranjski.« —

Em. Kollay.

nije ustanovljeno, u kojoj se budu farbi delali.

Direktor Majer pokazal je delegatom i celu sbirku falsifikatah (folijskih bankah) naših i stranskih notah. Zatim su razgledali fabriku notah. Desetaće se moraju nej prestance delati, ar se najviše rabe.

Posebni papir za banknote najprvije se na obeđve strani providi plavim tekstom, sa tim tiskom teksta i napokon smedjim pretiskom i brojevima.

Vsaki slednji pokvarjeni arkuš izhiti se, ali se paketira i potlji zešge.

Delegati su razgledali i podrumne (pel nice) banke, gde se nahadjaju ogromne blagovine (kase). Srebro se čuva u vrčicah po 500 forinti, ter je 5 milijunah nagomilano (nakupčano) u kockah vu blagajnah. Vu drugih blagajnah čuva se vu vrčicah po 5000 komadah zlati penez. Dan i noć stoji na ulazu straža, koja mora vsakih 10 minut na kontrolnoj vuri dati znamenje.

Tudji penzi prama našoj krunskoj vrednosti.

Jedna njemačka (prajzka) marka je po našem 1 kruna i 17 filirov, — 1 francuski frank je po našem 95 filirov. A tak isto vredi i belgijanski frank, španjolska peseta, talijanski lira, švajcarski frank rumunjski len, bugarski lev, srbski dinar i grčka drahma, ar i ovi penzi imaju vrednost francuskog franka.

1 englezki siling vu našoj vrednosti 1 kruna i 10 filirov, a funt sterlinga vu našem 24 kruna. — 1 nizozemski forint vu našem 1 kruna i 98 filirov, — portugaliski milleres vu našem penezu 5 kruna i 35 filirov, — 1 ruski rubal vu našem 3 kruna i 80 filirov, — 1 danska kruna vu 1 kruna i 32 filira, — 1 turski piaster vu našem 22 filira, — 1 dolar severo-amerikanskih sjedinjenih državah vu našem 4 kruna i 92 filira.

Načela Aleksandra Dumasa.

Pariške novine „Figaro“ donosi iz djelah Dumasovih sljedeće maksime: Seći se vsaki dan dvē vure, spavaj vsake noći sedem vur' Hoćeš li da spavuš, spavaj sam. Stani se, kak se prebudiš. Delaj kak se staneš. Jedit samo kad si gladeu' pij samo ako si žedjen, i vsaki put po malo. Govori samo kad treba, a reći samo polovicu on-ga, kaj misliš. Piši samo ono, kal moreš podpisati; včini samo ono, kaj moreš reći. Nezaboravi nigdar, da se drugi vu tebe ufaju, a ti da se vu njih nesmes ufati. Nepoštuj peneze ni više ni menje, nego li su vredei: penez je dober sluga i zločest gospodar. Čuvaj se ženah pred dvadesetom, a udalji se od njih poslje četerdesetoga ljeta. (Zato se Dumas upravo 26. juiuša kakti stavec od 71 ljet po drugi put ženil).

Nestvaraj nikaj, za kaj neznas, kaj bude, a razruši kaj menje moreš. Nemrzi ljudih nepreziraj ih, naj se njim preveć smejeti, žali ih. Oprost i vsakomu naprvo, kaj je segurneše. Misli na smrt vsako jutro; kad zgleđaš svetlo i vsaki večer, kad zgleđaš mrak. Trpiš li vno, gledaj vu oči bolim, to te bude batrivel i ojačilo. Budi jednostaven, hasnoviten i sloboden, a zataji Boga onda stopram, kad ti dokažeju da ga nejma.

Najveći gradovi (varaš) na svētu.

Novine „Statis. Corr.“ javljaju, da na zemlji ima 35 gradovah s veškim pučanstvom od pol milijuna dušah, a 12 od njih broji preko 1 milijun stanovnikah. Od tih

su 4 grada vu Evropi (London, Pariz, Berlin-Charlottenburg i Beč), 5 vu Aziji (Kanton, sjedini gradovi Hanku-Hanyag-Vučang, Tokio, Siangtan i Singan), 3 vu Ameriki (Nju-Jork-Brooklyn, Philadelphia Cikago). Od 23 grada s veškim pučanstvom od pol milijuna do milijun dušah, imo ih 6 vu Evropi (Petrograd, Carigrad Moskva, Glasgow, Hamburg-Altona, Manchester, Liverpool, Budimpešt, Birmingham, 12 vu Aziji, 3 vu Ameriki.

Vu Australiji i Afriki neima još nijeden grad pol milijuna stanovnikah. Tam su najpučeniji Melbourne 385.795 duš i Kairo 374.838 dušah. — Denes su najnapučeniji gradovi redaju ovak London 4,415.958. Pariz 2,715.598, Nju-Jork-Brooklyn 2,352.150 Berlin-Charlottenburg 1,855.653, Kanton 1,600.000, Beč 1,364.548, Hanku-Haniang Vučang 1,200.000 Tokio 1,155.290, Philadelphia 1,105.277, Cikago 1,099.850, Siangtan i Singan vsaki sa 1,000.000, zatim Petrograd 954.400, Tien Ciu 950.000, Carigrad 878.565 Bombay 821.764, Kalkuta 810.686, Hang-Cu, Cing-Fu i Rlo de Janerio vsaki sa 800.000, Moskva 798.742 Glasgow 772.040, Hamburg-Altona 734.625, Manchester-Salford 703.479, Liverpool 697.901, Fučau 636.000, Boston 598.669, Birmingham 570.460, Buenos-Aires 554.713, Budimpešt, Peking, Suču, Čang-Cu, Šaoing, Lan Ču i Fučan vsaki sa 500.000 dušah.

Prvi novinar.

Pod napisom „Il primo giornalista“ ima „Osservatore Romano“ vu broju 111. ovoga ljeta ovo:

Kak se sna, sveti Franjo Saleski je najveći patron kršćanskih novinarah.

Ta čast velikoga biskupa genevskoga sbog svetosti, včuenosti i poniznosti, kojima je bil obilo odaren; no pripada mu i s drugoga razloga najpre zaradi toga, kaj je bil prvi novinar.

„Vie Contemporaine“ piše, da sveti Franjo Saleski, nemogući živom svojom ređum nazvčati protestantom katoličke istine, pomislil je na to, da razširi listove, vu kojima je sabiral ono, kaj je razlagal vu cirkvah na cirkvene navuke.

Odtud su nastale njegove glasovite „Controversie“, koje su bile na svetlo vun dane vu januaru ljeta 1595., prekinute na kratko vreme, i malo po malo prestale su koncem ljeta 1596. Akoprem je sv. Franjo Saleski prepostavljaj govor pisanju, ar vu vustih su reči žive a na papiru su mrtve. Ipak se je batrivel misleći, da „se pismo more bolje rukovoditi, i da daje više mesta razmišljanju nego l reč.“

Na tom temelju dokazuje rečeni časopis, da nije istina, da je prve nove izdal Teofrast Renaudot, ar ov se je rodil vu Londonu ljeta 1584., i stoga, kad je sv. Franjo Saleski ljeta 1595. izdaval svoje listove o kontroversijama. Renaudot bil je stopram 11 ljet star.

Anda more se historički potvrditi, da je prvi novinar bil sveti Franjo Saleski. S toga i to iznašastje, koje se osobito vezda toliko opčeva, ima se pripisati jednomu svećeniku, i kaj više jednomu biskupu katoličkomu.

Kratke novosti.

— Nadvojvoda Karlo Ljudevit polazi sa tovaruščicom po 4. juiušu vu Englezku, gde bude ostal više tjednov.

— Službeni list javlja, da je Njegovo Veličanstvo imenovalo nadvojvodu Ladislava vitezom zlatnog runa.

— Bivsi Lloydov „Thibe“ nasukal se je outem is Coconde vu Madras. Momčad je

oslobodjena, ali ladju drše propalom. Kvar se računava, danas na 281.000 for.

— Vu Kielu, 24 juiuša. Austro-Magjarsko ratno brodovlje odplovilo vu jučer vu jutro vu Plymouth.

— 24. juiuša navršila se je prva godina od smrti Carnotove. Tim povodom izvesila su vsa francuska poklisarstva i poslaničtva vu inozemstvu crne zastave.

— Bečki biciklista Lurion pobjedil je 54. vu Berlinu vse suparnike, ter je proglašen, da je prvi biciklista vu čeloj Evropi.

Nekaj za kratak čas.

Inspektor vu školi: „Draga deca, zakaž vam je dragi Bog stvoril vuha?“

Kad su vsa deca zamuknula, viknul je jeden i zdigel dva prste: „Prosim ponizno zato, da nas gospon navučitelj moreju sa nje natezati.“

Protuslovje.

Žena koja živela vu svadji sa svojim tovaruščom, rekla mu je, kad je opazila, da plebanuš ide knjim na pohode: „Marko, plebanuš ide k nam, kaj nas pohodi! A ja ti velim, kad te on zapita, kak si kaj, da mu odgovoriš, da ti je dobro, ar drugač bude zlo, ti magarec!“

A: „Zakaž je Bog stvoril bedake?“

B: „Da moreju tak bedasta pitanja postavljati kak je vaše.“

Iz muštre.

Strajmester (soldatu, koji je opal s kouja): „Vrazi su te dali, kaj si né mogel počekati, dok bi ti bil zapovedal, da skočiš skonja!“

A: „Poveđ ti meni, prosim ti, od česa živis?“

B (kartas): „Zakonitim putem kradem penese.“

Iz štacuna.

Muš: „Prosim mišolovku.“

Štacunar: „A jeli ste doneli za miša meru?“

Pri sudu.

Sudec: „Sud priznaje nedužnost obtuzenikaj da nije on vkrak vurej i ređava ga vsake kaštige.“

Okrivljenik (svojemu fiškalju pod vuh): „Ha, ve ju bum barem mogel nositi.“

Šilo za ognjilo.

Jeden pek imal je svoju pekaru vu varašu N. isker poleg oštarije „k črnemu volu“, ter su ga zato zvali vu šal „pek vol!“

Jedekrat je bil pozvan pred sud, a sudec se zdrl na njega: „Jeli ste Vi pekar vol?“

Pek se potajil, kak nebi dobro čul, stupil je bliže k sudcu i odgovoril je: „Naj oprost i gospodin, malo sam gluh.“ — Onda mu je sudec viknul vu vuhu: „Jeli ste Vi pekar vol?“

„Nisam, gospodin, nego sem pek isker poleg vola.“

Glád Ferencz

Dobre žepne i stene vure za fal čenu moći dobiti pri Pollak Bernatu vuraru vu Čakovcu (Pijac, Šparkassa). Pri njem se uzimljeju vure takaj za popravak za fal čenu.

Gabona árak — Ciena žitka.

1 m.-mázsa. — 1 m.-cent.	frt	kr.
Buza	Pšenica	6.50—
Zab	Zob	6.00—
Rozs	Hrč	5.25—
Kukoricza ó	Kuruza stara	
uj	nova	6.60—
Árpa	Ječmen	5.50—
Fehér bab uj	Grah beli	7.—
Sárga „ „	„ zuti	6.—
Vegyes „ „	„ zmésán	5.50
Lenmag	Len	10.—
Bükköny	Grahorka	5.50.—

**VASUTI MENETREND
CSÁKTORNYÁN.**

Indul	Napzaka	Óra	Percs	Gyors- pósta- és vegyesvonat
Kanizsa felé	Reggel	4	39	gyorsv.
	Délelőtt	11	39	postav.
	Délután	5	52	vegyesv.
Pragerhof felé	Éjjel	10	07	postav.
	Reggel	5	52	vegyesv.
	Reggel	6	06	postav.
Zágráb felé	Délelőtt	11	30	vegyesv.
	Délután	4	15	postav.
	Éjjel	1	17	gyorsv.
Novimarfog	Reggel	4	49	vegyesv.
	Reggel	6	15	„
	Délután	4	20	„
Varazsdig	Este	10	17	„
	Éjjel	1	30	„
	Délelőtt	11	44	„
Bobára	Reggel	6	05	„
	Délután	4	28	„
	Érkezik			
Kanizsa felől	Reggel	5	51	postav.
	Délelőtt	11	30	vegyesv.
	Délután	4	01	postav.
Pragerhof felől	Éjjel	1	14	gyorsv.
	Este	9	32	vegyesv.
	Reggel	4	36	gyorsv.
Varazdról	Délelőtt	11	29	postav.
	Délután	5	37	vegyesv.
	Éjjel	9	55	postav.
Zágrábról	Reggel	4	22	vegyesv.
	Reggel	5	43	„
	Délután	3	50	„
Egersegről	Éjjel	12	43	„
	Délelőtt	11	18	„
	Este	9	30	„
Bobárról	Délelőtt	8	52	„
	Este	9	42	„

ODGOVORNI UBEDNIK
MARGITAI JOZSEF
Glavni surednik
GLAD FERENCZ

Nyilttér.

E rovat alatt közzétettéért sem alaki, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelősséget a Szerk.

Foulard-selyemet 60 krtól 3 frt 35 krig méterenkint — japáni chinai sat. a legújabb mintázzal és színekben. u. m. fekete, fehér és színes Henneberg selymet 35 krtól 14 frt 65 krig méterenkint sima, csikos, kockázott, mintázzottakat damasztott sat. (mintegy 240 különböző minőségben és 2000 szin mintázzal sat. postabér és vámmentesen a házhoz szállítva és mintákat küld postafordultával: **Henneberg G.** (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek. 2

Lukovnák János péküzletében
egy tanonc
766 3-3
azonnal felvétetik.

Egy fiatal
fűszerkereskedő segéd
és
két jó házból való, legalább is
14 éves fiuk
tanonczul

azonnal felvétetnek
Kramarits Victor
764 3-3 fűszerkereskedésében
PERLAKON.

Ezen **Hergony-Pain-Expeller** néven is ismert, igazán népszerű háziar most már 25 év óta legjobb fűszercsillapító be-
dörögletnek fenyvesen bebizonyított kísérvénye,
csészéi, tagszágatásánál stb. nel. A föld összes
országában nagy elterjedést és biztos háziar ké-
vetterében minden oldalról oly elismerést talált, hogy
minden betegnek poggal ajánlható.

A TINGT. CAPSICI COMPOS.
(HERGONY-PAIN-EXPELLER)
kimagasló állását a fűszercsillapító bebizonyított között diadal-
masan megtartotta, különféle felbujtás és utazatok deára; ez bi-
zonyára a legjobb bizonyíték arra nézve, hogy a közönség igen jól
meg tudja különböztetni a jót a rossztól.

Hogy értéketlen utazástot ne kapjunk, bebizonyított alkalmával véd-
jegyünkre, a vörös horgonyra figyelemző és minden átvég ezen hely-
nélkül, mint nem valódi visszaütandó. A gyógyszerárakban kap-
ható 40 kr. 70 kr. vagy 1 frt. 20 krtól. árban üvegekent; Bu da-
pesten **Török József** gyógyszerésznél.
Richter-féle gyár Radolstadtban, Thüringában.

TINGT. CAPSICI COMPOS.
HERGONY-PAIN-EXPELLER

PETÁNCZI SAVANYUVIZ
SZÉCHÉNYI-forrás
szénsavas natron-lithion tartalmu
BORVIZ
házánk legtisztább savanyuvize, mint gyógyviz a m. kir. magas ministerium
által a gyógyvizek sorába felvétetett, — a nagy arany érem s számos más
éremmel kitüntetve.

Járványos betegségeknel mint óvszer használandó.
Kapható:
minden fűszerkereskedésben és vendéglőben.
Főraktár: 765 3-3

KRAMARITS VICTOR
fűszer- és csemegekereskedőnél **PERLAKON.**

ÉRTESETÉS.
Van szerencsém a t. közönséget
és vendéglősöket értesíteni, miszerint
nálam a legjobb

OGLAS.
Imam sreću post občinstvu i oš-
teriašom na znanje dati, da je pri meni
moći dobiti najbolsa

muraközi és magyar
BOROK
a legutánnyosabb árakon kaphatók.

medjimurska i magjarska
VINA
za najflesu cenu.

Csáktornya, 1895. június 28.
Tisztelettel

Löbl Mór
fakerekedő és az 1-5 gráci: serfözde
részvény társ. képviselője és raktára.

S postuvanjem
Vu Čakovcu, 1895. 28. juniúša.

2-3 771 **Löbl Mór**
trgovac s drvami, pivom i vinom.

KOTZÓ PÁL

GÉPÉSZMÉRNÖK

Budapest, Ullői-ut 18. sz. alatt.

Ajánl 2 1/2, 3, 3 1/2, és 4 lóerejű

szöges cséplőkészületeket továbbá 4, 5, 6, 8, 10 és 12 lóerejű

sínes gőzcseplőkészületeket, hosszú szalmarázókkal alsó szelelővel és rendkívül nagy felületű rostakkal, árpahéjazóval és választóhengerrel.

Fa- és szénfűtésű és eredeti szalmafűtő GŐZMOZGONYOKAT

Továbbá R. GARRET & SONS felülmúlhatatlan 40 % tüzelőanyag megtakarító.

Compound gőzmozgonyokt

legjobbnak elismert brandtfordi önműködő amerikai kéveket arató gépeket. Eredeti amerikai szénagyújtót 1 vagy 2 ló belógára alkalmazható kombinált ruddal. Sorvető és szörvavető gépeket és mindennemű egyéb kisebb gazdasági gépeket.

Jutányos árak! — Kedvező feltételek!

752 Hídeki úgyvándók keresetnek. 6—7

2913. tk. 1895.

Hirdetmény.

A m. kir. igazságügyminiszter 1895. évi márczius 17-én 8433. sz. a. elrendelte, hogy a perlaki kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatósághoz tartozó Kotor község telekjegyzőkönyveibe fölvetett mindazon ingatlanokra nézve, amelyre az 1886: XXIX. az 1889: XXXVIII és az 1891: XVI. t. czikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892: XXIX. t. czikkben szabályozott eljárás és ezzel kapcsolatban a telekjegyzőkönyvi bejegyzések helyesbitése foganatosíttassék.

E czélból a helyszíni eljárás a nevezett községben 1895. augusztus hó 8-án fog kezdődni.

Ennélfogva felhivatnak:

1) mindazok, akik a telekjegyzőkönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a telekkönyvi hatóság kiküldöttje előtt a kitűzött határnapon kezdődő eljárás folyamata alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okiratokat mutassák fel;

2) mindazok, akik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekeblezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az aláírásra az 1886: XXIX. tcz. 15—18 és az 1889. XXXVIII t. cz. 5., 6., 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekeblezésére engedélyét nyilvánítsa, mert különben jogait ezen az uton nem érvényesíthetik és a bélyeg- és illeték-engedési kedvezménytől is elesnek; és

3) azok, kiknek javára tényleg már megszünt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszünt egyéb jog van nyilvankönyvileg bejegyezve, ugyszintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, illetve, hogy törlési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság

Perlakon, 1895. évi június hó 18. án.

768 3—3

Horváth Csongor,
kir. járásbíró.

Az utazási idényre!

Utazóbőröndök, kézitáskák, fabőröndök,

ugyszintén

utazó-kosarak és egyéb kosárárak,

továbbá

GYERMEK-KOCSIK

nagy választékban,

jutányos árak mellett

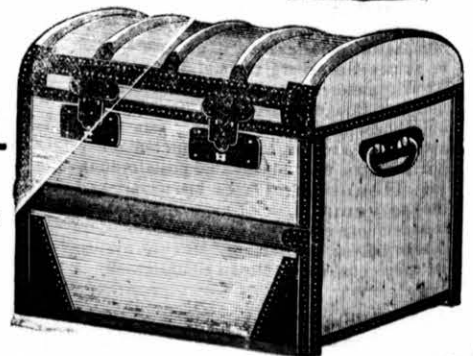
kaphatók:

GRÁNER TESTVÉREKNÉL

CSÁKTORNYÁN.

3—3

769

Arverési hirdetemény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a perlaki kir. járásbíróóság 1895. évi 3468/p95 számú végzése következtében Dr. Kemény Fülöp perlakügyivéd által képviselt Márkusz Alexander bonyhádi lakos javára Szabolcs Mihály csukovecki lakos ellen 148 frt s jár. erejéig foganatósított kielégítés végrehajtás utján lefoglalt és 375 frt 50 krra becsült 3 sertés, 1 ló, 1 szekér, 1 pár lószerszám; 1 fafűrészülő gép szoba és korcsmai butor, 1 kád, hordok és borból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a perlaki kir. jbiróság 3536/p 1895. sz. végzése folytán 148 frt tőkekövetelés, ennek 1895. évi május hó 12. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 33 frt 55 krrban bíróilag már megállapított költségek erejéig Csukoveczen a helyszínén leendő eszközésére

1895. évi július hó 15. napjának délutáni 4 órája

határidőül kitzetnek és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108 §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Perlakon, 1895. évi július hó 12-ik napján.

Stern Frigyes,

772 1—1 kir. jbirósági végrehajtó.

249/1895. sz.

Arverési hirdetemény.

Alulírt kir. bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 103. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csáktornyai kir. járásbíróóság 4757, 4808/p94. számú végzése által Poppel Lajos végrehajtó javára Varsits József ellen 68 frt 51 kr. tőke s ennek járulékai erejéig elrendeit kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag lefoglalt és 490 fitra becsült 2 drb. kanczaló, 2 drb. tehén 2 drb. szekér és szalmából álló ingóságok nyilvános árverésen leendő eladatása elrendeltetvén, ennek a helyszínén, vagyis Majorlakon leendő eszközésére

1895. évi július hó 18-ik napjának d. e. 10 órája

határidőül kitzetnek és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. év LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is készpénz fizetés mellett eladatni fognak.

Mindazok, kik elsőbbségi jogokat vélnek érvényesíthetni, kereseteiket vagy szóbeli jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt bir. végrehajtóhoz adják be.

Az előrvezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 109. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Csáktornyan, 1895. július 3-án.

Molnár

772 1—1 kiküldött bir. végrehajtó.

2341 tk. 1895.

Arverési hirdeteményi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbíróóság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az államkincstár végrehajthatónak, öz. Czár Mihályné végrehajtást szenvedő elleni 70 frt 01 kr. tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a nagykanizsai kir. törvényszék a csáktornyai kir. járásbíróóság területén levő zalaújvári 590 tk. 78/c hrsz. 64 frt; 107/a hrsz. 17 frt; 168/a/3 hrsz. 107 frt; 197/c hrsz. 82 frt; 309/a hrsz. 17 frt, 653/c hrsz. 119 frt; 685/c hrsz. 81 frt; 717/a hrsz. 53 frt 725/b hrsz. 78 frt kikiáltási árban és a zalaújvári 591 sz. tjkben végrehajtást szenvedettek 1/3 részben illető legelő és erdő illetményre 50 frt kikiáltási árban az árverést ezennel elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1895. évi július hó 30. napján d. e. 8 órakor a zalaújvári község házájánal megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át készpénzben vagyis az 1881 LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. 774 1—1

A kir. jbiróság, mint telekkönyvi hatóság. Csáktornyan, 1895. június 22-én.

Magyar,
német, francia és angol
képekkel ékített

MUNKÁK.

Kő-, aczél- s réznyomatu
dizsművek.

Magyar, német, francia
és angol
REMEKIRÓK MŰVEI.

*

Az irodalom bármely ágában s bármely nyelven megjelent
kötött és kötetlen könyveknek legdúsabban fölszerelt
raktára.

Bármely szerző által írott, bárhol megjelent és hirdetett
könyveknek leggyorsabb és árfőlemelés nélküli megszer-
zéséről gondoskodunk.

Az irodalmi termékeket illetőleg a legszivesebb készséggel
nyujtatik fölvilágítás.

Utazási kézikönyvek,
atlaszok,
földabroszok, tervrajzok,
föld és éggömbök.

Ima- és ájtatossági

könyvek
egyszerűen és legékeesebben
kötve a leggazdagabb válasz-
tékban.

Mintakönyvek s rajzok

NŐIMUNKÁKHOZ

*

A „MURAKÖZ” társadalmi hetilap kiadóhivatala.

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR)

KÖNYV-, MŰ-, ZENEMŰKERESKEDÉSE

KÖNYVKIADÓHIVATALA, PAPIR-, IRÓ- és RAJZESZKÖZŐK RAKTÁRA, KÖNYVNYOMDÁJA és KÖNYVKÖTÉSZE

Csáktornyan.

Alapított 1850. évben.

Szótárak.

IFJUSÁGI IRATOK. KÉPESKÖNYVEK
minden kor és nem számára,
minden nyelven, a legdúsabb vá-
lasztékban.

ISKOLAI és OKTATÁSI
könyvek

minden nyelven.

Népies naptárak,

ALMANACHOK.

zsebkönyvek.

*

Az összes irodalom termékei a könyvkereskedés rak-
tárában megtekintés végett készen állanak s kivá-
natra, gondosabb megvizsgálás végett legnagyobb kész-
séggel küldetnek mind helybe, mind vidékre.

Vidékről érkező megbízások kellő készséggel és gyor-
sasággal teljesíttetnek.

Irodalmi közlönyök és jelentések ingyen szolgáltatnak
ki a könyvkereskedés által.

SZAKÁCSKÖNYVEK.

Előfizetés elfogadjatik:
minden bel- és külföldi
folyóiratok, napi
és

DIVATLAPOKRA
a szállítás mind helyben,
mind vidékre a leggyor-
sabban eszközöltetik.

*

665 sz. — a. 1895.

Árlejtési hirdetmény.

A nagyméltóságú vallás és közoktatásügyi magy. kir. miniszterium az 1895. évi június hó 6-án kelt 12807. sz. rendeletével **Mura-Siklóson** (Vratisinecz, Zala-megye) rom. kath. templom építését **24931 frt 95 kr.** összeg erejéig és a község által természetben leszolgálendő 13933 frt 50 kr. pénzértékű 3815 kézi és 3218 ígás napszámmal engedélyezte.

A fentemlített munkálat foganatosításának biztosítása céljából az

1895. évi július hó 17-én délelőtti 10 órájára

a mura-siklósi r. kath. plebánia hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálat végrehajtásának elvállalására vonatkozó az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett plebánia hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a zala-vármegyei magy. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Zala-Egerszegén, 1895. évi július hó 3-án

Zalavármegyeyel m. kir. államépítészeti hivatal

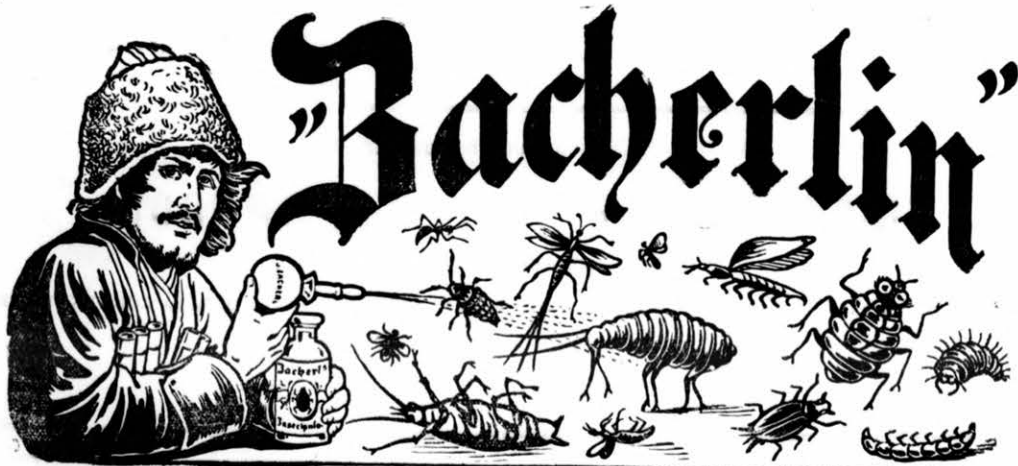
a hivatal főnök:

Gányi Kálmán, kir. főmérnök.

773.1-1

A legjobb
polockák, balhák,
konjhaférgék,

moly, házi-
állatok, tetve stb.
ellen.

Csodálatos hatása! Ugy öl, mint semmi más szer
mindennemű rovarokat és azért az egész világban mint a maga nemében egyetlen szer
hirneves és keresett.

Ismerető jelei: 1. A lepecsételt üveg. 2. A név: »ZACHERL«.

Valódi kiható:

Csáktornya:
Özv. Göncz L. gyógyszer.
Gráner Testvérek
Heinrich Miksa
Strahia Testvérek.

Alsó Lendva:
Fuss Nándor gyógyszer.
Freyer Fülöp.

Perlak:
Kramarits Viktor
Sosterics Pál.

Polstrau:
Rabič Miksa.